

Qui deu ser aquest?

Romà Casanova, bisbe de Vic

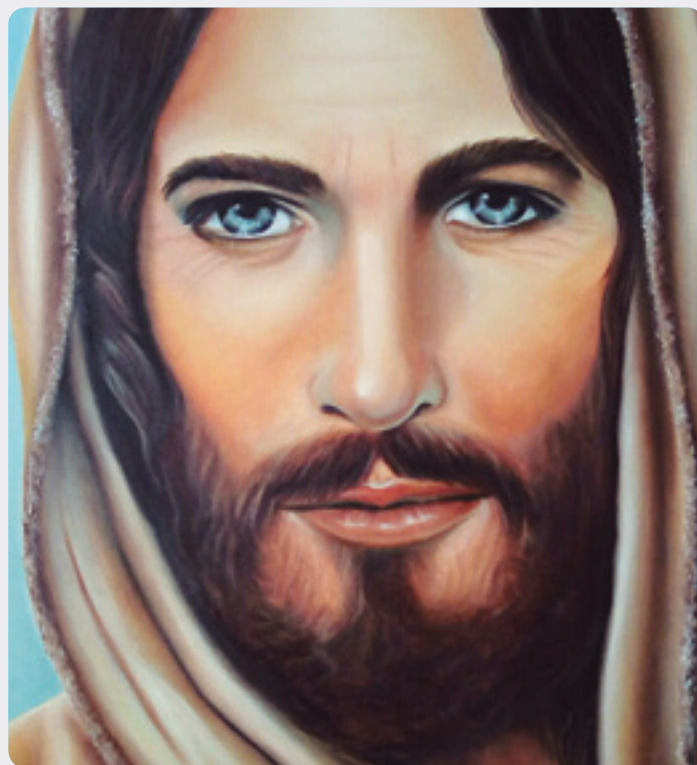

Sempre que es llegeixen els evangelis, i això és fa de manera contínua, capítol rere capítol, hom s'endinsa en el «camí» dels deixebles i de les persones que es trobaven amb Jesús de Natzaret, qüestionant-se sobre qui era ell, sentint el que deia i veient el que feia. Uns afirmaven: «No havíem vist res de semblant» (Mc 2,12). Altres: «Qui deu ser aquest, que fins el vent i l'aigua l'obeeixen» (Mc 4,41). Alguns immediatament abandonaren les xarxes i se n'anaren amb ell (Mc 1,15). També, però, quan els seus sentiren dir el que feia hi anaren per endur-se'l, perquè deien que havia perdut el seny (Mc 3,21). I, fins i tot, el fariseus començaren a planejar amb els partidaris d'Herodes com podrien fer-ho per matar Jesús (Mc 3,6).

Necessitem tornar a sorprendre'ns per Jesús

Jesús no deixava indiferent ningú; la seva persona, els seus fets i les seves paraules qüestionaven l'interior de cadascú. I això fou des del moment que ell va iniciar el seu ministeri públic; no pas en la seva vida que nosaltres anomenem «amagada» a Natzaret, seguint l'ofici de fuster, que li va ensenyar Josep. La nota de normalitat en la vida natzarena durant els seus primers trenta anys es fa palesa en la reacció dels seus veïns en escoltar-lo a la sinagoga: *Tothom, en sentir-lo, se n'estranyava, i deia: «D'on li ve tot això?»* (Mc 6,2).

La lectura dels evangelis i tota escolta de la Paraula de Déu, tant en els actes de culte com enmig dels esdeveniments de la vida, ha de ser per a tots nosaltres un moment propici per a retornar a descobrir Jesús. No podem pensar que ja ho sabem tot i que no hi ha res a aprendre sobre ell, com si fos una assignatura que ja tenim aprovada en el nostre «currículum» cristià; sinó que necessitem tornar a deixar-nos sorprendre per Jesús a fi

d'entrar més i més en el seu misteri, alhora senzill i profund. De fet, tota mancança en la nostra vida cristiana i eclesial, tota defallença en la nostra acció caritativa i evangelitzadora, tenen la seva arrel en el fet que Crist no està del tot en el centre del nostre cor, en el centre de les nostres comunitats.

Comença la santa Quaresma, que ens portarà a la Pasqua. Un temps que ens crida a retornar a l'essencial. Un temps per a retornar a Crist, per a redescobrir-lo. El Sínode Diocesà ens duu a preguntar-nos qui és ell, què te a veure amb nosaltres, i si creiem de debò que és viu. No deixem perdre les interpel·lacions que trobem en el nostre camí sinodal per a continuar fressant els camins de l'esperança!

